

IUBIREA MEA AMARĂ

Rolea Nicolae

din ciclul " Versuri pentru preafrumoasa Doamnă..."

Iubirea mea amară

Iubirea mea amară, îți mai aduci aminte
Când îmi cereai, suavă, în brațe să te țin?
Și parcă nu vroiai să stau aşa cumintă
Și mâna mea cea dreaptă o aşezai pe sân.

Iubirea mea amară, ai mai vorbit cu vara
Să-și lase ochiul nopții aprins în părul tău?
Aș vrea să plec în zori sau când apare seara
Să duc peste-anotimpuri părerile de rău.

Iubirea mea amară, mai ții tu minte lacul
Când broaștele voioase în cânturi se-ntreceau
Și pofta mea ciudată cum își găsise leacul
În frunzele speranței ce-n suflet îンverzeau?

Iubirea mea amară, mai ții tu minte drumul
Când pașii prin ogradă se bucurau ciudat
Și omul de zăpadă ce s-a topit ca fumul
Când haina ta de ghiață, ușor, ți-ai aruncat?

Iubirea mea amară, îți amintești azurul
Cum strălucea prin mituri la tine în inel?
Se cununa duiosul pe același ram cu purul
Și furișat romantic ne ridica spre cer...

Iubirea mea amară, îți amintești și visul
În care eu intrasem de doruri neîntărcat?
Când eu zideam castele, tu foloseai și scrisul
Să-mi înflorești speranța că-s unicul bărbat.

Azi, vreau să duc în munte o aripă de înger
Să o aşez în peșteri sub gânduri dragi de jad.
Tu ai plecat cu altul, eu am rămas să sănger
Într-un salon de smoală cu brațe largi de iad.

Un corb se tot rotește și marea o răscoală:
E vântul despărții ce uscă frunza Doi.
Egreta cea albastră e scufundată-n boală
Și aripa-și târăște prin mlaștina din noi.

POEZII ONLINE

Iubirea mea amară, îți mai aduci aminte
Cum mâna mea suavă o așezai pe sân?
Și parcă nu vroiai să stau aşa cuminte
Când îmi cereai, sfioasă, în brațe să te țin...

Acum la despărțire, când trandafirul moare,
Și "te iubesc"- pe cruce - e răstignit de zor,
Eu te implor cu frunza ce plângelângă floare:
Iubirea mea amară... învață-mă să mor!

09.08.2015